

універсум

Талант — це праця, знання — це сила

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 9 (197) жовтень 2024 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Universitatis saeculum! Vivat academia! Vivant professores!

Дорогі студенти, викладачі,
ліцеїсти, випускники!
Наша велика франківська родино!
Зі славним 105-річчям нашої ALMA MATER!

Історія та сучасність Житомирського державного університету втілює багаторічні європейські академічні традиції, є взірцем лідерства класичної освіти, еталоном педагогічної майстерності, інноваційності та національної свідомості.

У різні періоди свого розвитку Житомирський державний університет імені Івана Франка не лише утверджував свої лідерські позиції регіону, а й став осередком всебічного розвитку творчої і патріотичної молоді, яка успішно розбудовує майбутнє європейської України.

Адресую слова захоплення кожному, хто своєю наполегливою працею та щирим серцем береже славні традиції нашої ALMA MATER та творить її новітню історію!

Дякую вам, дорогі франківці, за високу довіру Житомирському державному університету імені Івана Франка! За те, що обрали освіту для життя. Окрема шана нашим Збройним Силам України, нашим студентам, випускникам, які вже третій рік поспіль – на захисті України! Ви – наші Герої! Низько вклоняємося тим, хто віддав своє життя за незалежність та територіальну цілісність нашої Батьківщини! Щиро бажаю нам міцного здоров'я, невичерпної енергії, віри у завтрашній день та переможного миру!

Щиро вітаю вас із Днем університету!
Завжди ваша – Галина КИРИЧУК

105-та річниця ЖДУ імені Івана Франка

Вітаю, моя франківська родино! 105 — мало це чи багато? Всього лише 105!

Перше, що хочеться сказати, то це слова вдячності всім франківцям: випускникам, викладачам, студентам, співробітникам, батькам, тим, хто сьогодні на фронті захищає нашу незалежність...

Дякую кожному, що сьогодні маємо можливість говорити українською, думати українською, жити по-українськи. Бо українська родина завжди щира та дружня, така ж, як і родина франківців!

Ректор Галина КИРИЧУК

Житомирський державний університет імені Івана Франка відзначає свій ювілей — 105-ту річницю від дня заснування! 16 жовтня 1919 року о 18 годині розпочалися заняття на трьох факультетах Волинського педагогічного інституту: словесно-історичному, фізико-математичному та природничо-географічному.

Сьогодні – це заклад зі славною історією, міцними традиціями, сучасними поглядами, у складі якого три інститути та п'ять факультетів. Спільними зусиллями професорсько-викладацького складу, студентів і співробітників продовжує творити історію. Педагогічний колектив з оптимізмом дивиться в майбутнє, з вірою, що наступні роки й десятиліття стануть для університету часом нових творчих звершень, перемог і досягнень.

Воєнні події вносять корективи у святкування. Немає гучних подій, масштабних святкувань, але є нагода зібратися міцною франківською родиною, згадати славне минуле університету, віддати шану нашим видатним випускникам, славним воїнам та подивитися у майбутнє з оптимізмом.

Наш ювілейний концерт став справжнім святом талантів студентів, ліцеїстів та викладачів. Танці від наймолодших франківців, пісні від метрів та їх учнів, пронизлива театралізована поезія — все це створило неповторну атмосферу. Університет зазвучав багатоголосими переливами!

Хай живе Житомирський державний університет імені Івана Франка!

Фотозвіт з концерту за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1085606700238647&set=pcb.1085618610237456>

Свій рідний університет вітають наші друзі – випускники філологічного факультету, що нині проживають та працюють у Казахстані. Ось що вони пишуть в описі до відеопривітання, яке знаходиться на платформі YouTube:

«Благодарность родному вузу и украинским выпускникам 1984 года за поздравление по случаю 105-летия Житомирского государственного университета имени Ивана Франко и 40-летия окончания учебы выпускниками из Казахстана».

Посилання на відеопривітання:
<https://www.youtube.com/watch?v=uLxyTkeROTc>
Ізгі ниетпен. 3 щирим почуттям

Андрій БЛИЗНЮК

Вітати франківців-ювілярів стало гарною традицією у Житомирському державному університеті!

На засіданні вересневої вченої ради ректорка університету Галина Киричук за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілею відзначила **почесними грамотами ЖДУ:**

ВИЛЕНСЬКОГО Володимира – доктора хімічних наук, старшого наукового співробітника, професора кафедри хімії;

КОМКО Леоніда – сторожа навчального корпусу №1;

ФЕДОРЕЦЬ Тетяну – сторожа гуртожитку №3;

БЕРЕЗЮК Олену – кандидата педагогічних наук, професора, професора кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

ЧЕРНІЙ Віктора – концертмейстера кафедри мистецької освіти;

БОРИСЕНКО Наталію – кандидата філологічних наук, доцента, завідувача кафедри англійської філології та перекладу;

КУЛІНІЧ Василя – робітника, зайнятого ремонтом меблів та інших виробів з деревини IV розряду

гуртожитку №2;

КУЧЕРУК Оксану – доктора педагогічних наук, професора, професора кафедри української мови та методики її навчання;

Закінчення на 2-й стор.

ЖДУ очима американського професора

На кафедрі міжкультурної комунікації та іншомовної освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка в рамках міжнародної програми «Virtual Educator» працює професорка, мовна інструкторка, педагогиня Коледжу Йорка (США) – Маріка Мандо-Федорцова. Вона читає лекції і веде практичні заняття у 3-4 курсів ННІ іноземної філології.

Редакція, за сприяння керівництва кафедри, завдяки інтернет-технологій звернулася з низкою запитань до пані Маріки. Звичайно, що нас цікавлять, перш за все, питання, які стосуються безпосередньо її роботи у нашому університеті.

Професор Маріка Мандо-Федорцова спілкується з нашими студентами англійською мовою, тому й інтерв'ю буде також англійською мовою. Питання ми подаємо українською мовою, а відповіді подаємо мовою носія мови.

— Чому Ви обрали саме Житомирський державний університет?

— Thank you for asking. Yeah. I've joined this project through the government. And when I joined this project, they didn't tell us where we would be teaching. One day they called me, and they said: «We have this beautiful university where you're going to teach». So I personally did not choose it. I was assigned, but then I looked it up on the Internet, University of Zhytomyr, I was like, "So beautiful blue building!" I was happy that I was assigned to this place. I had to look it up on the map, and I was very happy about it. That is how I got the University of Zhytomyr.

— Чи мають наші студенти достатній рівень англійської?

— Absolutely. I'm impressed with their vocabulary. They can express little details, and they can use beautiful words, and they can really talk about everything. If they came to another university in the USA, they would have no problem communicating with professors and other students. So there, I was very impressed with their proficiency level of English.

— Як відмінності між менталітетом українців та американців?

— If I were to compare, I, I see a lot of similarities. For example, American people are very open and they want to share things about their life. You know, they want to share about their families, their trips. But what I like about American culture that people also share kind of things that are hard. Sometimes there's a stereotype about Americans that they are only happy and they only talk about what's is great and they are like show off. But you know, people also share troubles, people share family problems. They're very open and they want to create good relationships and I see the same in my classroom with your students when I ask questions. Today we had a nice activity when I asked students to share a picture from their recent trip or vacation. We talked about what they did and they were very open about it. So this is definitely one similarity.

Another thing that I think the American culture trait is strongly represented is that American people are very welcoming. They want to know everything about other

cultures. They want people to feel good when they visit America. And I felt the same with when I started to work for your university, as all professors and students were so excited to meet me. So I would say two things, 2 similarities I can think about are being open: sharing about what's going on with your life, being a part of community, and being welcoming to other people. I don't know if I can talk about differences. I know that now the situation is dire in Ukraine and a lot of people had to move away. But that was for they were forced to move away rather than they decided to move away, and my heart is breaking for those people. And we have some Ukrainian families here that we welcome. But American desire is to achieve the dream, to move and always change places. That is something that I think American culture is a little different from other cultures. They say: "Ok, tomorrow I have a new job. I'm just going to move to another place".

— Що наші студенти вивчають у Вас на заняттях? Розкажіть детальніше.

— In my classes at the university, I teach 2 very interesting subjects. The first one is called EFL methodology. EFL stands for English as a foreign language. My students are future teachers who are going to go to schools and teach English. At the moment, for the first few weeks, we explored the topic of language and culture. We were learning about what it means and what the definition of culture is, but we are also keen on the concept of culture as not being restricted by the borders of the country. But we can think about the culture of people of the same generation, or people sharing the same hobby, having their own culture. We are exploring what culture means and how to create activities in a classroom where we are teaching students to be culturally competent. We were exploring very different activities where we could teach the younger generation to accept differences. So when students come, they don't look at somebody like: "You know, you are wearing this, this is terrible". But more teach them, like: "Oh, you wear different clothes as me, that's okay, we can still be friends". I teach about different cultures and how to accept different habits and traditions without judgment

but with curiosity. And ignite in the younger generation that we are all different, but we all share the same values that we want, like safety. We want good family lives. So this is what we were exploring - this language and culture. And in my other class, this is called Practical English, we are now learning about different kinds of arts, including visual art. Today we looked at a painting of a painter called Vincent Van Gogh, and we described the painting, and then students were pretending they were famous artists, they were describing their own paintings. So we are looking at different forms of art and how to describe them. This has been my classes so far; I really enjoyed them.

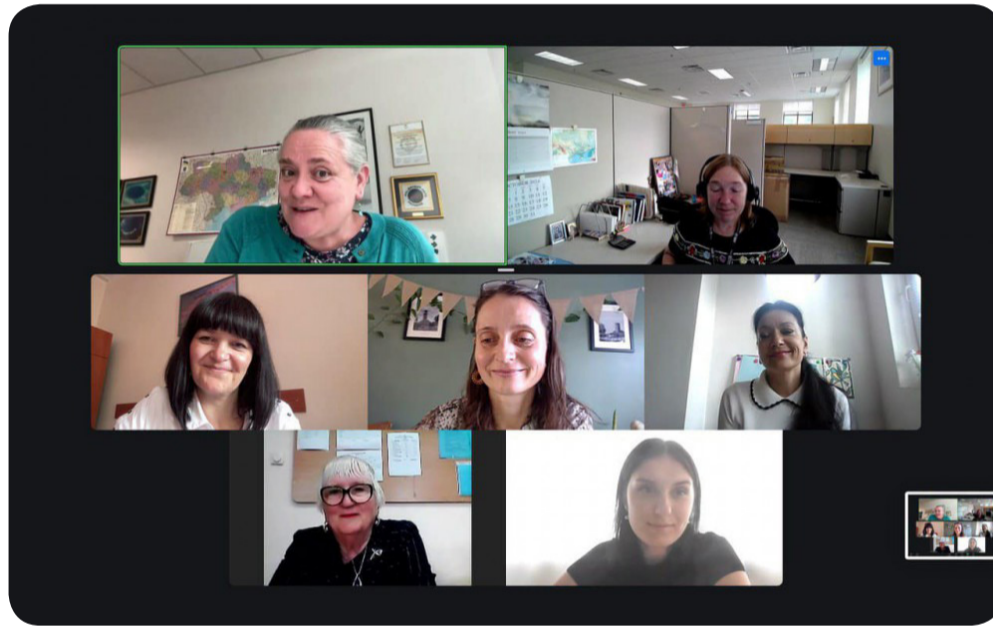
— Чи траплялися у Вас якісь цікаві або смішні моменти зі студентами нашого університету? Якщо так, то які?

— I had a lot of very nice moments like today, for example, at the beginning of the class, everybody shared a picture. As I already said, we studied a picture, and somebody studied a picture. Somebody said, Oh, I had a really impressive time with my best friend. And then this big, big picture came on the screen, and it was one chocolate cake and one white cake with a cherry on top and a cup of coffee. And the coffee had a heart, and it was just such a pleasant moment where these cakes and the coffee just popped up on the screen, and we were talking about how that student had such a charming time with her friends. So share those little moments. Then

the last time we shared what our favorite snack is, and that was very interesting. I learned about apple chips that people like them, and there are lots of chocolate lovers. All students love chocolate because of the energy. So I think that was another funny moment. I have had a lot of nice moments like that.

— Як була ціль у проєкті, до якого Ви приєдналися?

— I think there's a bigger purpose and maybe smaller, like more detailed purpose is to, you know, bring a new perspective. Because you have wonderful professors with a lot of knowledge and experience. I don't feel I'm bringing new knowledge, but I may be bringing a different aspect of this knowledge. But I think the bigger purpose is to bridge cultures together. One thing is to hear about

— I had a lot of very nice moments like today, for example, at the beginning of the class, everybody shared a picture. As I already said, we studied a picture, and somebody studied a picture. Somebody said, Oh, I had a really impressive time with my best friend. And then this big, big picture came on the screen, and it was one chocolate cake and one white cake with a cherry on top and a cup of coffee. And the coffee had a heart, and it was just such a pleasant moment where these cakes and the coffee just popped up on the screen, and we were talking about how that student had such a charming time with her friends. So share those little moments. Then

country on the news or read a book about that country. But when you meet people face to face, you can never replace that first connection. So apart from teaching, we definitely want to create more friendship. And the only way to do it is to hear stories, to get to know real people. I'm sure you hear a lot of things about Americans. We just eat fast food, but not all of time. A lot of people love fast-food. My children love fast-food. But they are not allowed to eat a lot of fast food, but I allow it sometimes. But as you see real people, then you realize that not all those stereotypes are true. When I meet people, I think they're different. And that's very important.

— До речі, про навчання. Які дисципліни Ви викладаєте у Вашому коледжі в США?

— Teach mostly academic writing. So my students are freshman who come to school, and my job is to teach them how to write in academic settings. The most important, I teach them how to do research and how to find credible sources. For example, we are exploring in my classes the topic of positive thinking. With my students, we go to school library online, and we find articles related to the topic. But I asked them to evaluate those articles, like: "Who wrote that article? Is that somebody you trust, and why?" We are learning how to find credible sources, and then I'm teaching them how to use these sources in their writing. For example, you read something that is interesting. How do you incorporate that as a support in your own essays? I'm teaching them how to do it in the format that they can then publish it. So it's a lot of reading and writing, which I'm trying to make it as appealing as I can, but it is they need to learn. When they go to other classes, they are already prepared, they know how to do the research.

— Наступне питання дуже цікаве. Чи намагалися Ви говорити українською?

— Whether I've tried to speak Ukrainian, I actually

can speak a little bit because I was born in Slovakia, and my grandmother was in India. My grandmother spoke a dialect that was similar to Ukrainian, the Ruthenian dialect. I think it's not the same, but kind of similar. I think, standing just from my grandmother, I remember, but I have not attempted to speak. And when I hear people speaking, I can catch words here and there. But so my understanding is on some kind of basic level. But with everything, speaking, if you don't speak, you don't practice. But I wonder if my students said something that I learned. I wish I could speak more, but, maybe I will. Furthermore, I will learn in the nearest future.

— Якщо Вам не складно, то Ви могли б сказати щось українською, що сказала би Ваша бабуся?

— Well, my grandma would ask me: "Ти хочеш їсти?". I just had this image of my grandmother in her kitchen in the little house. She's passed away now, but, you see, I always think about her! You know, always grandmothers ask if anybody's hungry.

— Отже, останнє питання на сьогодні, наскільки тяжка українська мова для розуміння особисто для Вас?

— Yes, I understand some. I probably would not understand somebody giving a lecture about physics or something. But if I heard two people, I could probably understand the topic: "Oh, they're talking about food, or they're talking about their trip". So it's like language learning: you catch a few words and your kind of guess, may be conversational, I would understand some conversational topics, but nothing. It's the same for me with German. I know I can understand here and there. And then try to glue it together.

— Дякуємо Вам за чудову розмову! Було приємно з Вами спілкуватися!

— Thank you, it was nice to meet you girls. Have a great day, bye!

Карина Весельська,
Олександра Стецюк

10-й ювілейний фестиваль Edyoufest

Цього року на фестивалі, що був започаткований 2015 року італійським освітнім експертом Джованні Роттурою та проходить у співпраці з Британською радою і організацією META Молдова, Україна була представлена 8-ма учасниками. Серед українських учасників була і доцентка кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти нашого університету Олена Кузьменко.

Понад 120 освітян з країн Європи та Азії упродовж трьох насичених днів мали можливість долучитися до співпраці, колаборації та обміну досвідом під час пленарних виступів і воркшопів, що стосувалися питань філології та методики викладання англійської мови, зокрема використання новітніх онлайн-застосунків, особливостей організації діяльності англомовних таборів, застосування штучного інтелекту, оптимізації уроків англійської тощо.

Спікерами заходу виступили експерти з міжнародним ім'ям – Роб Ховард, Чарлі Браун, Джордж Коколас та інші.

Родзинкою фінального дня стало проведення організаторами екскурсії старим містом, що дозволило доторкнутися до історії румунської столиці та відчутти її неповторний колорит.

- Поясніть нашим читачам - що таке фестиваль Edyoufest?

- Це фестиваль, який був започаткований ще у 2015 році меценатом, італійцем Джованні Роттурою. Його метою було – зібрати освітян з усього світу, які б ділилися ідеями. Джованні щоразу долучає нових спікерів для того, щоб представити нову інформацію, а також спікерів, які вже брали участь в освітньому фестивалі. Участь у фестивалі може взяти як звичайний учасник, так і спікер, який знається в своєму ділі. Джованні звертає увагу на те, щоб інформація була цікава та корисна. В цілому, виступи тривали з 9:00 до 18:00, протягом трьох днів. Освітній фестиваль 2024 року відбувався у столиці Румунії Бухаресті. Подія проводилась в ІТ-школі, яка працює з потенційними олімпійськими чемпіонами.

- З яких навчальних закладів та з яких міст України були учасники?

- Міста України, які брали участь у освітньому фестивалі – Київ, Житомир, Львів та Рівне.

- Чи не складно було спілкуватися з колегами? Чи не відчувалося якогось зверхнього ставлення до представників неанглономовної країни?

- Спілкування з колегами було прекрасне. Я познайомила з італійками, які були відкриті та дуже щирі. Я добре володію англійською мовою, тому мені не було складно спілкуватися з представниками інших країн. З не дуже приємних моментів було те, що на фестивалі були присутні білоруси, проте ми, представники України, не підтримували з ними контакту. Українці ставили питання організаторам: «Чому представники Білорусії присутні на освітньому фестивалі?». На це Джованні відповів: «Ці люди беруть участь у фестивалі з 2015 року, вважаються нашими давніми друзями. Окрім того, ці три представниці з Білорусії вже давно виїхали за кордон та на даний момент живуть в інших країнах». Це було виправданням того, що Джованні запросив до участі в освітньому проекті представників Білорусії. Загалом, українців приймали тепло та, не зважаючи на момент присутності білорусок, все було чудово та цікаво, спілкування з представниками інших країн давалося легко.

- Що Ви взяли із запропонованих методик для реалізації у навчальному процесі у своєму ННІ іноземної філології та в університеті в цілому?

- Дуже багато засідань було присвячено штучному інтелекту, як його можна адаптувати до можливостей власної аудиторії, до їхнього потенціалу. Ніколас Коколас намагався нам донести, що багато чого залежить від того, як людина ставиться до навчання, точніше, якщо учень розуміє, що він робить та бачить плюси в мінусах, то це – людина, яка досягне успіху в своїй справі. Також Чарльз Брауні розповів нам про існування програми, яка може бути нам дуже корисною. Ця програма називається Vord Longer. В цій програмі можна вводити як слова, які ми хочемо вивчити, так і шукати всі похідні слова або значення того чи іншого слова. Також вчитель може зробити свій словник в цій програмі та програвати, вивчати його з своїми учнями. Можна робити тести для учнів,

це теж дуже корисно та легко.

- Як було організовано фестиваль? Де ви проживали? Де проходили пленарні виступи та воркшопи, у якому приміщенні? Як було організовано проведення вільного часу?

- Повернемося до того, що освітній фестиваль був проведений в ІТ-школі у Бухаресті. Гарні аудиторії, коридори тощо. Взагалі, приміщення школи викликає багато приємних вражень, дуже гарний ремонт та обладнання. Виступи проходили в декількох аудиторіях цієї школи, ми могли завітати на будь-який воркшоп, що проходив у стінах цього приміщення. У вільний час ми встигли подивитися на визначні пам'ятки міста, відвідати метро. Житло, в якому ми проживали, було дещо далеко від центру, але це було хорошою нагодою прогулятися містом та подивитися на його прикраси. До речі, приємною несподіваністю було те, що багато мешканців Бухаресту добре володіють англійською мовою, переважно діти.

- Що Вам найбільше сподобалося на фестивалі?

- Я була вражена красою міста. Також нечікуваним та приємним було те, що Джованні Роттуро сказав: «Я дуже хочу, можливо через рік, можливо пізніше написати листа вашій першій леді з проханням провести освітній фестиваль в Україні». Ми були дуже вражені словами Джованні. В цьому ми відчули повагу до нашої країни, а також хвилювання через ситуацію, яка відбувається зараз в Україні. На завершення зустрічі Джованні сказав: «Ви – вже частина нашої спільноти, не забувайте про це!».

Анастасія Кушнір

Круглий стіл до Дня пам'яті жертв Бабиного Яру

На історичному факультеті ЖДУ ім. Івана Франка триває реалізація міжнародного проекту.

У межах реалізації міжнародного проекту Еразмус+ модуль Жан Моне «Європейська інтеграція та Україна: історична пам'ять та міграційні виклики» відбувся круглий стіл до Дня пам'яті жертв Бабиного Яру. Захід зібрав представників Державного архіву Житомирської області, молодих та досвідчених вчених, дослідників у сфері історичної пам'яті та історичної політики, Голокосту та іудаїки, вчителів, здобувачів освіти, учнів ліцеїв міста Житомира, представників державного університету «Житомирська

політехніка» та медіа.

Учасники круглого столу прочитали змістовні доповіді, присвячені різним аспектам геноцидних практик та різних політик пам'яті, що відображали зміст чинних політичних режимів. Презентовані директором державного архіву І. Слобожаном та співробітницею архіву О. Горпинич матеріали продемонстрували особливості реалізації пропагандистських радянських практик, навіть на рівні оформлення офіційних документів, присвячених максимально

травматичним темам.

Знання про Голокост та Бабин Яр, як і його втілення в Україні, сприятимуть захисту демократичних цінностей та демократії, прихильність до яких незмінно демонструють українці.

Прес-служба університету

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1067549825377668&set=pcb.1067550148710969>

Українська мова як державна в освітньому процесі Житомирщини

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка відбувся круглий стіл «Актуальні питання функціонування української мови як державної в освітньому процесі закладів Житомирської області: результати моніторингу».

У роботі заходу взяли участь **Тарас Кремень**, уповноважений із захисту державної мови, **Олексій Редько**, начальник управління Державної служби якості освіти у Житомирській області, **Галина Киричук**, ректорка Житомирського державного університету імені Івана Франка, **Геннадій Кузьменко**, директор Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти, **Віктор Градівський**, заступник голови Житомирської ОВА, **Андрій Ковальов**, очільник ГО «Спільномова», керівники закладів середньої освіти Житомира, департаменту освіти Житомирської міської ради.

На круглому столі обговорювалися актуальні питання функціонування української мови як державної у сфері освіти з позицій державних інституцій, учасників освітнього процесу та представників громадськості.

Мовний омбудсмен Тарас Кремень озвучив питання дотримання норм мовного законодавства у сфері освіти як важливого кроку до перемоги України.

Для учасників були представлені результати моніторингу забезпечення функціонування української мови в освітньому процесі ЗЗСО Житомирської області, прокоментовані Олексієм Редьком.

Житомирський державний університет імені Івана Франка продовжує здійснювати підготовку вчителів української мови, тут створені і активно діють наукові школи. Ректор Галина Киричук у виступі зауважила, що заклад, попри основні освітні функції, здійснює мовну підтримку громадянськості, зокрема внутрішньо переміщеним особам, людям, які бажають покращити свої знання з української мови. Викладачі-філологи задіяні у проєктах, що реалізуються владою міста та області. На базі університету діє Центр перевірки рівня володіння державною мовою. А для майбутніх вступників – курси підготовки до НМТ/ЗНО.

Геннадій Кузьменко продемонстрував, як змінювалися результати ЗНО/НМТ з української мови за останні три роки, які є показниками

якості українськомовної освіти на території Житомирської області.

Андрій Ковальов представив результати вимірювання мовленнєвого розвитку учнів початкових класів міста Києва. Побудував свій виступ на порівняльному аспекті з країнами Європи, зауваживши, що мовне питання залишається відкритим не лише для України. Матеріали планують оформити в наукову статтю і розмістити як в українських, так і закордонних виданнях. Вони є цінними для подальшого вивчення мовної ситуації в країні.

Людмила Лінкевич, вчителька української мови та літератури, заступниця директора з виховної роботи ліцею №28, та Ігор Баранов, директор ліцею №23, представили свої бачення у покращенні освітнього процесу стосовно мовного питання, поділилися досвідом та порадами виходу з російськомовного середовища, спираючись на власний досвід та практику.

Прес-служба університету

Диктант національної єдності

Диктант національної єдності - це подія, яка щороку об'єднує українців з усіх куточків України та світу. Перший радіодиктант пройшов 2000 року й до 2022 року відбувався 9 листопада (у 2019 році він пройшов 8 листопада). Особисто я беру участь у ньому вже п'ятий рік поспіль. Це для мене стало традицією. Цього року диктант національної єдності відбувся 25 жовтня. Проводив його Павло Вишебаба – військовий, письменник, музикант, еко-активіст. Назва диктанту – «Магія голосу». Проте вороги не дали нормально його написати. Посеред диктанту оголосили повітряну тривогу, і ми перейшли до укриття.

По завершенню диктанту я за завданням редакції взяв у учасників кілька коментарів:

Олексій Башманівський, директор ННІ філології та журналістики:

- На Вашу думку, чому ми маємо писати диктант національної єдності?

- Тому що це об'єднує націю.

- Чому його називають саме радіодиктантом?

- Це традиція нараховує десятироки років. Раніше в 306-й аудиторії ми ставили радіоприймач і писали під радіо. Зараз диктант потрапив на «Суспільне» і це вже стало певним шоу. Раніше радіодиктант писали виключно викладачі та студенти філфаку, а зараз, вже як чотири роки, це стало загальноуніверситетським заходом. Цьогоріч диктант писали студенти практично з усіх інститутів та факультетів, представники всіх структурних підрозділів університету в трьох різних аудиторіях університету.

- Скільки років Ви вже пишете диктант національної єдності?

- Це з часів мого студентства. Цього року диктант складніший ніж

минулого, але диктували чудово, зі спокійним темпом.

Радім Нурієв, студент II курсу ННІФЖ:

- Які у Вас враження від написання диктанту національної єдності? Чи писали Ви його раніше?

- Диктант національної єдності я пишу вперше. Для мене це було щось нове, відчувається різниця між тим, як ми писали диктант в школі, і тим, як це було зараз. Емоції максимально позитивні ще й тому, що відчувається єднання з іншими учасниками, навіть якщо ти пишеш окремо від інших.

- На Вашу думку, чому ми маємо писати диктант національної єдності?

- Як мінімум, тому що це має символічне значення для українців. Він змінює відчуття ідентичності та єдності. Ми маємо можливість нагадати самим собі про значення української мови.

Ілля Якимчук

Перші кроки в екскурсійній справі

Студенти нашого університету ОП «Туризм» під керівництвом SAVI Travel роблять перші кроки в екскурсійній справі. Так, нещодавно здобувачка II курсу Анастасія Пір успішно провела екскурсію Закарпаттям і по місту Львів, створивши відео для Тік-Току. Директорка SAVI Travel Світлана Савицька підтримує такі ініціативи, допомагаючи майбутнім фахівцям галузі.

Анастасія Пір розповіла нашій кореспондентці деякі аспекти підготовки та проведення екскурсії:

— Як виникла ідея провести аматорську екскурсію в межах освітньої компоненти «Організація екскурсійної роботи»?

— Ми проходили практику у міжнародному туроператорі Savi-travel, де після практики була змога залишитися працювати, накопичуючи досвід роботи в індустрії туризму. Працюючи там літом, мені випала можливість поїхати супроводжувати групи у тур до Закарпаття та Львову. Я погодилася і не пожалкувала.

— Які моменти екскурсії Вам запам'яталися найбільше? Чи були несподівані ситуації?

— Найбільше запам'яталося

катання на джипах, під час якого ми отримали масу адреналіну. Нас вивозили на вершини гір, з яких відкривалися нереально красиві краєвиди. Ще дуже запам'яталося, як ми в дощову погоду підіймалися до озера Синевир, то було весело. Також при заселенні з'ясувалось, що в однієї жінки клаустрофобія, про яку вона не вказала, купуючи тур. Я трішки перенервувала, бо усі номери були зайняті. Проте я домовилася з іншими туристами і вони погодилися помінятися номерами.

— Що для Вас було найскладнішим у ролі гід, і як Ви це подолали?

— Найскладніше в ролі супровідника, мабуть, було зібрати групу людей, яка розбігалася на локаціях.

— Розкажіть про підготовку до екскурсії Закарпаттям та Львовом.

— Підготовкою, в основному, займалася власниця фірми пані Світлана, але ми з менеджером пані Аллою також брали участь у підготовці.

— Чи набутий досвід вплине на Ваше подальше навчання?

— Так, працюючи у туроператорі, я дізналася багато цікавого про індустрію туризму. Наприклад, як організовувати тури, квести, як зацікавити туристів, та інше.

— З яких джерел Ви брали інформацію для екскурсії?

— Саму екскурсію проводив гід, а ми враховували побажання туристів, що саме вони бажають відвідати. Базуючись на їх побажаннях, ми шукали певні локації, враховуючи: чи будуть в групі діти, чи будуть люди пенсійного віку. Гід давав інформацію про те, що найбільше подобається туристам, екскурсантам, а ми вже обирали остаточний варіант.

Віолетта Жуківська

Посилання на відео: <https://www.facebook.com/ecologzdu/videos/1183727969360420>

Педагогічна освіта 2030

Непересічна подія – другий Форсайт: «Педагогічна освіта 2030», організований громадською організацією «Освіта 360», пройшов 28 вересня.

Запрошені обговорювали важливість переосмислення форм та підходів підготовки вчителів та їх професійного розвитку:

- Знати предмет – не дорівнює вмінню його викладати. Що тоді робити?

- Чи можна розкрити потенціал університетів, котрі готують вчителів.

І надзвичайно приємно, що **Житомирський державний університет імені Івана Франка** є інноваційним на цьому шляху. Організатори дякували **Наталії Корнійчук**,

Володимиру Чумаку, Олені Анічкіній, Світлані Поставій, Марині Полховській, Тамарі Кутек, Олексію Башманівському, Олександрі Жуковському, Валентині Танській, Ірині Тичині, Руслані Романюк, Ігорю Вербовському, Альоні Гириній та всім колегам, котрі не побоялися і в 2019 році революційно переосмислили освітні програми підготовки вчителів.

- Як має працювати навчання: з теорії в практику чи з практики в теорію? І знову вдале поєднання

практичної складової виділяє **Житомирський державний університет імені Івана Франка** серед інших!

- Чи може бізнес супроводжувати і допомагати зростанню майбутнього вчителя?

- Як навчати майбутніх вчителів через цінності?

Та багато інших актуальних та необхідних питань, котрі допоможуть підготувати висококваліфікованого фахівця.

Дискусія після доповіді Ігоря Балуби «Підготовки педагогічних працівників: завдання і виклики» була насичена та продуктивна. Обговорення та аналіз нового професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти» представила Неля Величко.

Дискусійна панель щодо трансформації педагогічної освіти для готовності працювати в школах майбутнього наштовхнула на думку, що створення Наукового ліцею (окремі слова подяки за можливість втілити цей проект **Сергію Сухомлину**) та можливість спілкуватися з вчителями в форматі реалізації програм підвищення кваліфікації педагогічних працівників були правильними кроками, бо спонукало трансформувати освітні програми підготовки вчителів.

Лілія Гриневич зробила мега круте підведення підсумків з проведенням паралелей, озвученням викликів, аналізом перспектив близьких та віддалених!

Прес-служба університету

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=27161703660110790&set=pcb.27161706903443799>

Внутрішня академічна мобільність

Житомирський державний університет імені Івана Франка спільно з **Хмельницьким національним університетом** розпочинають навчальний рік 2024-2025 з внутрішньої академічної мобільності. Редакція направила свою журналістику до директора ННІ педагогіки **Валентини Танської**, щоб поставили з цього приводу кілька запитань.

- Як внутрішня академічна мобільність сприятиме професійному розвитку студентів нашого університету та Хмельницького національного?

- Сьогодні внутрішня академічна мобільність – це прекрасна можливість для здобувачів розширити свої горизонти, поглибити знання та навички, а також отримати унікальний досвід навчання. Внутрішня академічна мобільність надає здобувачам багато можливостей для професійного зростання:

- розширення знань (здобувачі отримують доступ до ширшого спектру дисциплін та курсів);
- розвиток навичок (здобувачі навчаються працювати в команді,

вирішувати нові завдання та долати труднощі);

- формування мережі контактів (знайомство з новими викладачами, здобувачами та співробітниками іншого університету допоможе здобувачам розширити свою професійну мережу, що буде корисним для подальшого працевлаштування);
- підвищення конкурентоспроможності (досвід навчання в рамках програми академічної мобільності зробить резюме здобувачів більш привабливим для потенційних роботодавців);
- особистісний розвиток (новий досвід, незалежність та самостійність, які студенти отримають під час навчання в іншому університеті,

сприятимуть їхньому особистісному зростанню).

- Які напрями підготовки та освітні програми будуть задіяні у рамках цієї співпраці?

- У рамках співпраці з Хмельницьким національним університетом будуть охоплені освітньо-професійні програми навчально-наукового інституту педагогіки: ОПП Графічний дизайн першого (бакалаврського) рівня вищої освіти та ОПП Дизайн другого (магістерського) рівня вищої освіти.

- Як відбиралися студенти для участі у програмі? Які були критерії відбору?

- За бажанням.
- На який термін розраховане

перебування наших студентів у Хмельницькому національному?

- На один семестр.

- Які результати очікуються від реалізації програми мобільності протягом 2024-2025 навчального року?

- Реалізація програми мобільності між університетами протягом 2024-2025 навчального року може принести значні результати як для студентів, так і для самих закладів освіти, а саме: популяризація університетів, обмін досвідом, розвиток інноваційних підходів тощо.

- Які подальші перспективи і плани щодо розширення та розвитку внутрішньої академічної мобільності між нашими

університетами?

- Розширення та розвиток внутрішньої академічної мобільності між університетами відкриває перед студентами та викладачами нові можливості для професійного зростання та обміну досвідом. Ось деякі перспективи та плани, які можна розглянути: залучення більшої кількості студентів до спільних наукових проєктів, організація спільних конференцій та семінарів; постійний обмін викладачами для проведення лекцій, семінарів та розробки спільних навчальних програм; організація культурних заходів, які сприятимуть зміцненню дружніх відносин між студентами та викладачами обох університетів.

Олександра Форись

На фото студенти ЖДУ, які вже навчаються у ХНУ

Гарбар Михайло

Атаманенко Марія

Замфір Аліна

Юридична клініка «Правосвіт»

Тижень правових знань в Житомирському державному університеті імені Івана Франка проходив з 7 по 10 жовтня. Поміж різних активностей нам в око впала фраза, що «консультації з правових проблем сьогодення проводять члени Юридичної клініки «Правосвіт» історичного факультету у приміщенні юридичної клініки».

Для довідки - юридична клініка «Правосвіт» була створена 7 травня 2018 року. Мета клініки - покращення професійних навичок здобувачів ОП «Право». Головою Юридичної клініки є студентка 4 курсу спеціальності «Право» Анна Кравченко. Консультантами Юридичної клініки є викладачі кафедри права. Юридична клініка допомагає як студентам, викладачам та співробітникам університету, що звертаються з особливими питаннями, так і з різних питань самому університету.

Редакція звернулася з низкою запитань про діяльність клініки до Ольги Рудницької - завідувача кафедри, кандидата юридичних наук, доцента, керівника Юридичної клініки «Правосвіт».

- Розкажіть нашим читачам, які навчаються на інших факультетах, у чому полягає суть юридичної клініки? У чому її ціль, мета, завдання?

- Суть Юридичної клініки «Правосвіт» полягає в первинній безоплатній допомозі студентам та співробітникам університету. Метою діяльності Юридичної клініки є підвищення рівня практичних знань, умінь і професійних навичок здобувачів ОП «Право», надання правової допомоги населенню, формування правової культури громадян. Головним завданням Юридичної клініки є надання безоплатної правової допомоги всім учасникам освітнього процесу нашого університету.

- Розкажіть, що підштовхнуло

Вас чи Ваших попередників до створення Юридичної клініки?

- Підштовхнуло до створення те, що студентам ОП «Право» потрібна була практика та підвищення рівня практичних умінь і професійних навичок.

- З якими питаннями найчастіше звертаються до клініки?

- Найчастіше студенти університету звертаються з питань як навчання в університеті, так і особистих питань, зокрема, сімейних, трудових спорів. У питаннях навчання здобувачі консультуються щодо переведення на вакантні місця державного бюджету, соціальних стипендій, оскарження оцінювання при проведенні семестрового контролю тощо.

- Студентам яких факультетів

чи інститутів Ви допомагаєте найчастіше?

- До Юридичної клініки звертаються студенти всіх факультетів та навчально-наукових інститутів. Проте персоналізована інформація не може бути оприлюднена, вона є конфіденційною, відповідно до чинного законодавства.

- Чи звертаються до Юридичної клініки сторонні люди, тобто не студенти та не викладачі?

- До Юридичної клініки можуть звернутися не тільки студенти чи викладачі, а й співробітники нашого університету.

- Частіше консультації надають викладачі чи студенти, які працюють у клініці?

- До роботи в Юридичній клініці

залучаються кращі студенти 3-5 курсів, які навчаються на ОП «Право». Вони працюють під керівництвом досвідчених викладачів-кураторів, які надають необхідну методичну та теоретичну допомогу у підготовці консультацій населенню.

Вікторія Фелюст

Третя місія університетів

Чи може університет бути підприємницьким, взаємодіяти з бізнесом і громадським сектором та монетизувати науку? Ці питання обговорили на воркшопі «Третя місія університетів: методи оцінки і підходи», який пройшов у межах проєкту Erasmus+ KA2 CBHE «Університети - громади: посилення співпраці». У заході взяла участь начальниця відділу міжнародних та регіональних зв'язків Житомирського державного університету імені Івана Франка Анна Савина. Начальниця відділу міжнародних та регіональних зв'язків Анна Савина зустрілась з нашим кореспондентом та дала відповіді на питання, що цікавили наших читачів.

в обговоренні методик та кращих практик оцінювання «третьої місії» університетів, тобто їхню діяльність, що спрямована на вирішення суспільних проблем різного рівня, зокрема у підприємницькому та соціальному вимірах.

- У чому полягає перша, друга та третя місія університету?

- Університет як інституція має три ключові місії: перша - якісний освітній процес; друга - реалізація наукових досліджень; третя - приносити користь суспільству, тобто бути трансфером технологій та інновацій як для приватного, так і для публічного секторів.

- Поясніть, у чому полягає монетизація наукових досліджень? Як це буде відбуватися? Ось, наприклад, є кафедра журналістики чи кафедра літератури. Як викладачі цих кафедр можуть монетизувати свої наукові дослідження?

- Направду, третя місія - це не лише про монетизацію, оскільки ми неминуче зіштовхуємося із обмеженою комерціалізацією для багатьох видів наукових знань. Гуманітарні науки, на жаль, зараховуємо до цього

числа. Однак вихід є, адже в цьому контексті йдеться, насамперед, про суспільне служіння. Багато видів «третьої місії» не передбачають значного фінансування. Приміром, залучення представників із сектору бізнесу до розробки ОП, ОПП чи різноманітних стажувань. Завдяки інтелектуальному партнерству, а також залученню інших «гравців» кафедри/інститути/факультети/університети можуть створювати інновації й таким чином впливати на суспільні зміни. Отож, поле для діяльності є для всіх зацікавлених.

- Якими є основні виклики для університетів у виконанні їхньої третьої місії?

- Одним із найбільших викликів, гадаю, є розрив між «наукою» і «приватним/публічним секторами». Ми звикли, що університет - це суто про навчання та науку. Культивація «третьої місії» означає те, що університети мають зосереджувати свої ресурси на суспільній користі, виходити за межі «академічної бульбашки».

- Які методи оцінки «третьої місії» Ви вважаєте найбільш ефективними для українських

університетів?

- Оцінка «третьої місії» здійснюється відповідно до різних підходів. Вважаю, що найефективнішими є такі: кількість стартапів, загальний бюджет за рахунок доходів від комерціалізації знань, кількість творчих та соціальних інноваційних проєктів із неакадемічними партнерами, які фінансуються науково-дослідними розробками, кількість працівників-практиків.

- Які сфери громадського сектору та бізнесу найбільш зацікавлені у співпраці з університетами?

- Складно дати відповідь на це питання - його варто поставити безпосередньо представникам громадського сектору й бізнесу. Якщо виголосувати суб'єктивну думку, то, напевно, варто назвати інформаційні технології, інженерію, аграрний сектор, охорону здоров'я, енергетику та екологію, фінанси й консалтинг, креативні індустрії.

- Навчальні програми, за якими відбувається навчання майбутніх фахівців, пройшли акредитацію у НАЗЯВО, тобто задовільняють державу. Чи повинні тепер

університети, виходячи з «третьої місії», адаптувати навчальні програми для задоволення потреб ринку та бізнесу?

- Безперечно. Ця тенденція вже давно успішно функціонує на Заході та має назву «Service learning» - суспільно орієнтоване навчання. Академічні досягнення якісно інтегруються в суспільний розвиток. Названа концепція - це про «живу» науку.

- Які переваги отримують студенти від співпраці університетів з бізнесом і громадськими організаціями?

- Тут маємо win-win для всіх сторін. Здобувачі вищої освіти отримують знання, які можна вдало реалізувати на практиці, вони розуміють те, як насправді функціонує цей світ. Роботодавці отримують працівника, у якого немає значного розриву між «теорією» і «практикою», а громада/суспільство отримує рушія соціальних змін, адже такий підхід дає молодим людям відчуття, що їхнє навчання є актуальним, прикладним і значущим.

Віолетта Жуківська

Ігрове в'їстя

Перший етап міжнародного проєкту «Створімо світ гри і дитинства за підтримки LEGO Foundation» - «Ігрове в'їстя» пройшов 28 вересня у саду нашого університету. Команда викладачів (Валентина Підгурська, Олександра Марушак, Ірина Голубовська, Валентина Танська) спільно зі студентами IV курсу ОП «Початкова освіта» створили яскравий ігровий простір, де маленькі гості святя занурилися в розмаїтий світ гри, театралізованого дійства. Завдяки цьому проєкту діти змогли поспілкуватися з однолітками, відпочити та цікаво провести свій вихідний день. Це було справжнє свято гри, позитиву, радості, натхнення.

У житомирській громаді багато родин-переселенців зі Сходу України, що теж врахували організатори у розробці проєкту. Також дійство дає дітям можливість познайомитися з поліською культурою.

Кореспондентка редакції звернулася за коментарями та роз'ясненнями до одного з організаторів свята - Ірини

Голубовської, доцента кафедри початкової освіти та культури фахової мови ННІ педагогіки.

- Якого віку діти були задіяні у проєкті?

- Наш проєкт розрахований на дітей віком 6-11 років. Це період, коли вони найбільш вразливі та відкриті для впливу

зовнішнього середовища.

- Чи складно було знайти підхід до дітей у такий емоційно нестабільний період?

- У період війни українські діти перебувають у стані постійної тривоги, переживають спектр негативних емоцій, відчувають брак «живого» спілкування, але, не дивлячись на усі ці обставини, ми змогли знайти з ними контакт.

- З яких навчальних закладів були діти?

- В проєкті були залучені школярі з різних навчальних закладів житомирської громади.

- Чи брали участь у заході батьки дітей?

- Так як проєкт був направлений саме на дітей, батьки не брали в ньому участь, але були поряд зі своїми дітьми.

- Які були конкурси для дітей?

- Конкурси були найрізноманітнішими.

- На що був спрямований ігровий простір?

- Команда нашого проєкту спрямувала свої сили на створення ігрового простору, адже гра допомагає дитині розвивати навички спілкування, творчості, фантазії, уяви, пам'яті, уваги та логічного мислення.

- Скільки ще буде етапів міжнародного проєкту? Чи будете Ви брати в них

участь?

- Проєкт «Ігрове в'їстя» триватиме з вересня 2024 року по червень 2025 року. Безпосереднє втілення проєкту розпочалося 21 вересня 2024 року. Проєктом ми плануємо охопити 630 школярів житомирської громади та 80 здобувачів вищої освіти спеціальності «Початкова освіта».

Вікторія Фелюст

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1068290201970297&set=pcb.1068295465303104>

Гордість університету – кращі з кращих

Кращим з кращих студентам Житомирського державного університету імені Івана Франка призначена академічна стипендія державного рівня!

Зубрицька Діана

Кучерук Анна

Левчук Анастасія

Гайдученко Анастасія

Стаднік Анастасія

Академічну стипендію Президента України будуть отримувати Діана ЗУБРИЦЬКА, магістрантка II курсу соціально-психологічного факультету спеціальність 016 «Спеціальна освіта» спеціалізація 016.01 «Логопедія» та **Маргарита ПОПП**, магістрантка II курсу ННІ іноземної філології спеціальність 035 «Філологія» спеціалізація 035.10 «Прикладна лінгвістика»;

Іменну стипендію Верховної Ради України призначили Олені РОМАНЧУК, студентці III курсу фізико-математичний факультету спеціальність 015 «Професійна освіта» спеціалізація 015.39 «Цифрові технології»; **Вероніці БОГІНСЬКІЙ**, студентці III курсу природничого факультету спеціальність 091 «Біологія» та **Анастасії СТАДНИК**, студентці IV курсу історичного факультету спеціальність 014 «Середня освіта» спеціалізація 014.03 «Середня освіта (Історія)»;

Академічну стипендію імені М.С. Грушевського отримають Анастасія ГАЙДУЧЕНКО, студентка IV курсу ННІ філології та журналістики спеціальність 014 «Середня освіта» спеціалізація 014.01 «Середня освіта (Українська мова і література)» та **Анастасія ЛЕВЧУК**, студентка III курсу факультету фізичного виховання і спорту спеціальність 017 «Фізична культура і спорт»;

Академічну стипендію Кабінету Міністрів України призначили Анні КУЧЕРУК, студентці IV курсу ННІ педагогіки спеціальність 012 «Початкова освіта».

Увесь колектив нашого університету вітає дівчат з високою відзнакою та гордиться ними!

Наші журналісти знайшли стипендіатів та поставили їм кілька запитань.

– На якій спеціальності Ви навчаєтесь та ким будете по завершенню?

Д.З.: – Я навчаюся на спеціальності 016 «Спеціальна освіта». Після завершення навчання я буду фахівцем, який працюватиме з дітьми та дорослими, що мають особливі освітні потреби.

М.П.: – Я навчаюся на спеціальності 035 «Філологія», ОП «Прикладна лінгвістика (англійська мова та діалогізована комунікація)».

О.Р.: – Ще до кінця не визначалась, ким буду, тому що маю дуже широкий вибір, але це буде точно в сфері цифрових технологій.

В.Б.: – Я навчаюся на спеціальності 091 «Біологія та біохімія». По завершенню навчання планую йти або в наукову кар'єру, або працювати в університеті і так само займатись наукою.

А.С.: – Я навчаюся на спеціальності 014.03 «Середня освіта (Історія)». По завершенню навчання зможу бути вчителем.

А.Г.: – Я навчаюся на спеціальності 014.01 «Середня освіта (Українська мова і література)». По завершенню навчання буду вчителем.

А.Л.: – Навчаюся на спеціальності 017 «Фізична культура та спорт». Я

Романчук Олена

Попп Маргарита

Богінська Вероніка

вже працюю тренером, тому по завершенню навчання нічого у мене не зміниться.

А.К.: – Я навчаюся на спеціальності 013 «Початкова освіта». По завершенню буду вчителем початкових класів

– Наскільки складно було вийти на такий високий рівень навчання, щоб отримати стипендію державного рівня?

Д.З.: – Це було досить складно, адже вимоги до успішності високі. Крім того, необхідно було брати участь у різноманітних наукових заходах, конференціях, що вимагало часу та зусиль. Важливо не тільки добре вчитися, а й показати свої наукові інтереси та прагнення до професійного розвитку.

М.П.: – Сумлінне навчання завжди непросте, але якщо любиш те, що робиш і розуміти для чого це - так простіше.

О.Р.: – Ще зі школи мала тягу до знань, завжди мала бажання вчитися і доводити все до ідеалу, тому в університеті теж дотримуюсь цього.

В.Б.: – Це не так легко, як можна було б подумати, взагалі не легко. Дуже важко було, пояснюючи це тим, що спеціальність досить об'ємна і багато різноманітного матеріалу. Умовно, на одній парі йде мова про будову рослини, на іншій - про роботу бактерій. Бувало так, що доводилося вчити до пізнього часу доби, але воно того варте, тому що це і високий рівень знань, і високі бали. Коли я йшла на цю спеціальність, то одразу знала, що хочу бути біологом і працювати далі за цим фахом, тому це мене і мотивує.

А.С.: – Я вважаю, що ключовим фактором є підтримка рідних та деканату історичного факультету, які вірили у мене.

А.Г.: – Я мрію працювати за тією спеціальністю, на яку вступила, тому навчаюся в задоволення.

А.Л.: – На мою думку, головне – мати бажання, час завжди знайдеться. Було важко, але більше через те, що я рано почала працювати, тому поєднувати було складно, але це мій вибір, тому я навчаюся із задоволенням.

А.К.: – Це було досить складно, адже найскладніше полягає не в навчанні, а у тому, щоб поєднувати його

з постійними тривогами, поганим сном та значною кількістю домашніх завдань.

– Що Ви вважаєте ключовим фактором у досягненні цього успіху?

Д.З.: – Я вважаю, що ключовими факторами є мотивація та постійна робота над собою. Мені подобається те, що я вивчаю, підтримка викладачів і наставників також зіграла важливу роль у моєму успіху.

М.П.: – Ключовий фактор у досягненні будь-якого успіху - це праця. І тут без виключень.

О.Р.: – Підтримка та мотивація рідних.

В.Б.: – Не здаватися, навіть тоді, коли здається, що все пропало, нічого не виходить, ти нічого не встигаєш. Навіть якщо погано, сумно - ти встаєш, йдеш і робиш.

А.С.: – Я вважаю, що ключовим фактором є підтримка рідних та деканату історичного факультету, які вірили у мене.

А.Г.: – Насолода до навчання. Якщо людина не хоче вчитися, то й результату ніякого не буде.

А.Л.: – Ключовий фактор - це моє власне бажання.

А.К.: – Я вважаю ключовим фактором у досягненні цього успіху мотивацію та успішне навчання. Тому що без мотивації та підтримки близьких мені людей, я не досягла б такого результату.

– Чи брали Ви участь у позанавчальних наукових активностях? Як це допомогло Вам?

Д.З.: – Так, я брала участь у наукових конференціях, писала наукові статті. Це допомогло мені поглибити свої знання, розширити кругозір. Такі активності допомагають краще розуміти тенденції в моїй сфері та вдосконалювати практичні навички.

М.П.: – Так, звісно, я часто беру участь у позанавчальних наукових активностях. Це допомагає досягати нових вершин, пізнавати щось нове та, в принципі, сприяє саморозвитку.

О.Р.: – Ні, не брала.

В.Б.: – Зараз я зі своїм науковим керівником займаємось дослідженням мікрободоростей в річках Полісся. Брала участь в студентській олімпіаді з біології серед II, III та IV курсів та посіла 3 місце.

А.С.: – На жаль, поки не брала

участі у позанавчальних наукових активностях, проте у майбутньому це можливо.

А.Г.: – Наукової активності у мене поки ще не так багато. Я брала участь у II Всеукраїнській науковій конференції здобувачів вищої освіти «Нові парадигми сучасної філології». Також маю статтю, яка опублікована у збірнику наукових праць «Знавці мов 2024», який щороку видається на кафедрі слов'янської і германської філології та перекладу. На цьому не буду зупинятись, а продовжуватиму працювати у цьому напрямку.

А.Л.: – Так, звичайно, брала участь. Допомогало, адже я не йду чисто по програмі навчання, а дізнаюся ще додаткову інформацію за рахунок цих наукових активностей.

А.К.: – Так, хоч і в небагатьох, але брала. На мою думку, це також сприяло моєму успіху та дало цінного досвіду.

– Чи опрацьовуєте Ви самостійно додатковий матеріал з предметів або ж Вам вистачає матеріалу, що дають викладачі?

Д.З.: – Викладачі дають багато корисного матеріалу, проте я намагаюся шукати додаткові джерела інформації. Це дозволяє глибше розібратися в темах, що мене цікавлять.

М.П.: – Зазвичай, викладачі надають достатньо матеріалу, щоб цілком поринути у дисципліну, але інколи хочеться для себе, так би мовити, «копнути» трошечки глибше, коли щось зацікавило, тому інколи можу скористатись і додатковим матеріалом.

О.Р.: – Матеріалу цілком вистачає, але можу дізнаватися більше, проходячи курси з неформальної освіти чи переглядаючи відповідні сайти.

В.Б.: – В нас викладачі дають досить великий, якісний об'єм матеріалу, навіть більше того, що необхідно. Дають його для того, щоб люди, які зацікавлені в цій сфері, знали більше. Але як людина, яка зацікавлена цією сферою, все одно знаходжу додатковий матеріал та цікавлюсь тим, чого не дають викладачі.

А.С.: – В більшості випадків вистачає того, що дають викладачі, проте іноді доводиться шукати додатковий матеріал.

А.Г.: – Загалом матеріалу вистачає вдосталь. Викладачі допомагають

засвоїти отриманий матеріал, проте іноді хочеться знати більше, тому іноді можу ознайомлюватись з додатковим матеріалом. Хоча в більшості випадків викладачі дають багато знань та матеріалів, з яких можна дізнатись досить багато нового для себе.

А.Л.: – Вистачає того матеріалу, що дають викладачі.

А.К.: – Так, опрацьовую. Інколи того матеріалу, який дають викладачі, не вистачає, тому доводиться самостійно шукати та опрацьовувати додатковий матеріал.

– Чи виникали ситуації, коли потрібно було жертвувати чимось заради навчання?

Д.З.: – Так, були моменти, коли доводилося відмовлятися від вільного часу або якихось інших справ. Іноді навчання вимагало повної концентрації, особливо під час підготовки до екзаменів або написання робіт.

М.П.: – Я думаю, у кожного студента хоча б раз було так, що потрібно було пожертвувати сном заради навчання.

О.Р.: – Так, навчання завжди було в мене в пріоритеті.

В.Б.: – Іноді доводиться жертвувати сном. Мені здається, що це досить класична ситуація для всіх студентів. Інколи треба було обирати для розбору складну тему, а не прогулянку з друзями чи відпочинок.

А.С.: – В мене не виникало таких ситуацій.

А.Г.: – Ні, у мене не було таких ситуацій.

А.Л.: – Звичайно, були такі ситуації. Найчастіше жертвувала сном заради навчання.

А.К.: – Такого наче не було. Єдине, чим жертвують усі студенти заради навчання, – це сон.

– Наскільки складно було поєднувати навчання і особисте життя?

Д.З.: – Це іноді буває складно, але я намагаюся знаходити баланс. Організація часу – ключовий момент. Коли навчання йде у такому інтенсивному темпі, важливо мати чіткий план і дотримуватися його, щоб залишався час на відпочинок та особисті справи.

М.П.: – Поєднувати навчання і особисте життя - це доля кожного сумлінного студента, але це додає цікавості в буденність.

О.Р.: – Не складно, коли все раціонально. Допомогає планування та розподіл часу, адже відпочивати також важливо.

В.Б.: – Якщо зробити правильний тайм менеджмент, вміти правильно розподіляти час, то можна вибудувати непогану систему. Звичайно, не вийде приділяти однаково часу на різні заняття, чимось все одно потрібно жертвувати. Наприклад, в період навчального семестру більше приділяти часу на навчання, а в період канікул – особистому життю.

А.С.: – Звісно, що це не легко, але я намагаюся це поєднувати.

А.Г.: – Доволі легко, так як у мене є відведений час суто на навчання, а далі на особисте життя.

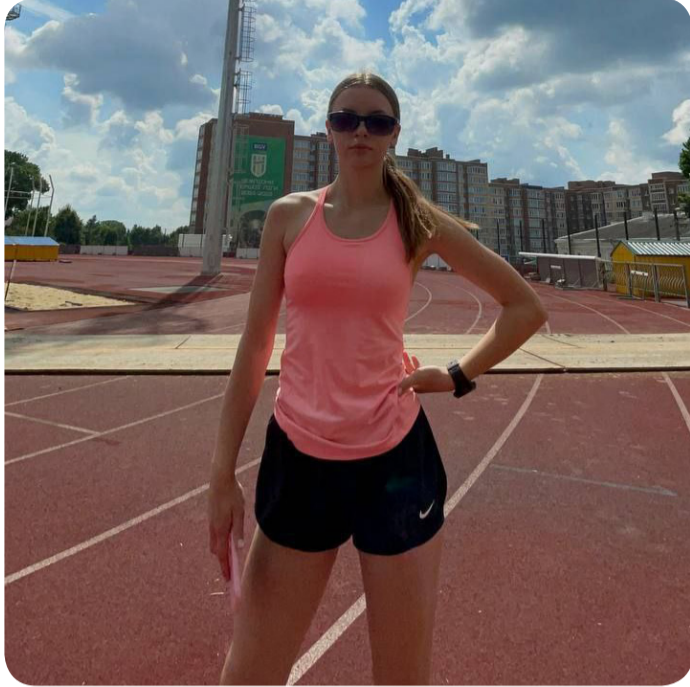

До Міжнародного дня студентського спорту

На факультеті фізичного виховання та спорту нашого університету нещодавно, 20 вересня, відбулися урочистості, присвячені Міжнародному дню студентського спорту. Редакція студентсько-викладацької газети, звичайно ж, не могла обійти це свято, бо у кожному номері ми пишемо про кращих студентів-спортсменів. Наш кореспондент звернувся до пані Тамари Кутек, декана факультету, до працівників деканату факультету з проханням назвати кращих, на їхню думку, студентів-спортсменів.

Так у нас з'явилися контакти кількох спортсменів — Дарини Мосійчук (спортивна ходьба), Віолетти Кумечко (дзюдо, самбо, комбат дзю-дзюцу), Максима Форманюка (веслування на човнах) та Анни Форманюк (драгонбот), інтерв'ю з якими пропонуємо вашій увазі.

ІНТЕРВ'Ю З ДАРИНОЮ МОСІЙЧУК:

- Чому Ви вирішили почати займатися спортом? Можливо хтось Вас надихнув?

- В школі мені дуже подобалися уроки фізкультури. Моя вчителька бачила в мені потенціал та порадила мені піти займатися спортом, бігати в спортивній секції в Коростені.

- Чому Ви обрали саме спортивну ходьбу? Чому не якийсь інший спорт?

- Спочатку вона мені не подобалась. Коли я прийшла у секцію, то займалась звичайним бігом та бігом з бар'єрами. Проте мій тренер запропонував мені займатися спортивною ходьбою. Тим більше, у його сина Павла були певні досягнення у цьому виді спорту.

- Як рідні, друзі, знайомі реагували на Ваш вибір?

- Рідні відреагували дуже добре. Їм подобається моє заняття. Вони завжди мене підтримували та раділи моїм досягненням.

- Як довго Ви займаєтесь цим видом спорту? Яке Ваше найбільше досягнення?

- Цим видом спорту я займаюсь вже 5-6 років. Я — чемпіонка України на дистанції 10 кілометрів на змаганнях, що проходили в Луцьку в березні 2024 року. Це і є моїм найбільшим досягненням.

- Скільки зазвичай треба пройти на змаганнях?

- Залежно від віку. Чим доросліша людина, тим більша дистанція. В 13-14 років було 2-3 кілометри. Зараз, у 18 років, проходу 5-10 кілометрів. Потім буде 20 та, навіть, 35 кілометрів.

- Яку відстань Ви вже пройшли, якщо скласти всі Ваші пройдені дистанції на тренуваннях та під час змагань?

- Чесно, там виходить велике число. Потрібно рахувати, тому зараз не скажу.

- Яку дистанцію у середньому Ви проходите за 1 день тренувань?

- Найбільша відстань за 1 тренування це 21 кілометр, з відповідною

швидкістю. В середньому, дистанція залежить від виду роботи. Якщо це відрізки, то, наприклад, 8 разів по 400 метрів, а якщо це довга дистанція, то від 10 до 12 кілометрів.

- Чи важливим для спортивної ходьби є дихання? Ви робите вправи для його покращення?

- Мені здається, що у кожному виді спорту дихання є важливим. Так само й у ходьбі, особливо коли проходиш велику дистанцію. Дихальні вправи не роблю, просто багато бігаю та ходжу на тренуваннях, розвиваючи дихання.

- Що для Вас є головною ціллю у цьому виді спорту?

- Моя головна ціль — зробити максимум, який я можу, та показати, на що я здатна, щоб це закарбувалось в пам'яті, й потім згадувати про це з яскравими враженнями.

- Яким Ви бачите своє майбутнє через 20 років?

- Бачу його прекрасним та наповненим.

ІНТЕРВ'Ю З ВІОЛЕТТОЮ КУМЕЧКО:

- Чому Ви вирішили займатися спортом? Можливо хтось Вас надихнув?

- Я завжди захоплювалась фізичною активністю, але справжнім натхненням стала моя мама, яка тренувала дітей. Тому я теж захотіла займатися.

- Як рідні, друзі, знайомі реагували на Ваш вибір?

- Підтримали мене.

- Як довго Ви займаєтесь спортом?

- Я займаюсь спортом вже близько 13 років. Це стало невід'ємною частиною мого життя.

- Чому Ви обрали бойові види спорту? Чому, наприклад, не гімнастика чи ігрові види?

- Бойові мистецтва поєднують фізичну активність з дисципліною та навичками самооборони. Мені стало цікаво

вивчати техніку і стратегію, а також працювати над своїм характером.

- Дзюдо, самбо, комбат дзю-дзюцу. Які відмінності між ними? Як людині, яка тільки починає цікавитися ними, зрозуміти, що для неї буде кращим?

- Дзюдо акцентує увагу на кидках і контролі суперника, самбо включає більше технік боротьби і ударів, а комбат дзю-дзюцу поєднує елементи різних стилів для самооборони. Початківцям варто спробувати кілька занять, щоб зрозуміти, що їм більше до вподоби.

- Яким з цих видів спорту Ви почали цікавитись раніше? Чому вирішили опанувати ще два?

- Я почала з дзюдо. Згодом вирішила вивчити самбо та комбат дзю-дзюцу для розширення своїх навичок.

- Як Вам вдалося досягти звання майстра спорту в усіх цих трьох видах? В яких змаганнях Ви брали участь?

- Це результат багаторічних тренувань та участі в численних змаганнях. Я брала участь у чемпіонатах України та міжнародних турнірах.

- Чи хотіли б Ви щоб Ваша донька повторила Ваш шлях?

- Я б підтримала її вибір, якщо вона сама захоче займатися спортом. Головне — щоб вона була щасливою і займалася тим, що їй подобається.

- Чи доводилося Вам використовувати навички бойових мистецтв у житті?

- Так, іноді навички самооборони допомагали в складних ситуаціях. Але я завжди намагаюся уникати конфліктів і використовувати свої вміння лише в крайніх випадках.

- Яким Ви бачите своє майбутнє через 20 років?

- Я сподіваюся продовжити займатися спортом і, можливо, стати тренером.

ІНТЕРВ'Ю З МАКСИМОМ ФОРМАНЮКОМ:

- Чому Ви вирішили почати займатися спортом? Можливо хтось Вас надихнув?

- В дитинстві я займався в тренажерному залі. Якимось ми з другом пішли у гурток «Спортивне орієнтування (туризм)». Найбільше до занять спортом мене надихали батьки та друзі.

- Як рідні, друзі, знайомі реагували на Ваш вибір?

- Мої батьки були за те, щоб я займався, свіже повітря, природа і таке інше. Мені подобається веслувати на байдарці по річці Тетерів та змагатися на обласних змаганнях. Я займався цим, напевно, понад рік і вирішив піти на веслування на човнах «Дракон» до тренера Дмитра Мороза. Мені сподобалось, що головне у цьому виді спорту — командна робота.

- Чому Ви обрали саме веслування на човнах? Чому не інший спорт?

- Мені тоді було вже за 17 років, ми з другом вирішили спробувати щось нове, а саме

«веслування на байдарках». Я ходив займатися в спортивний клуб «Спартак», що у Гідропарку в Житомирі.

- Як довго Ви займаєтесь цим видом спорту? Яке Ваше найбільше досягнення в ньому?

- Я займаюсь цим видом спорту вже, напевно, понад 7 років. Найбільше моє досягнення в цьому виді спорту — це звання кандидата у майстри спорту.

- На яких човнах Ви веслуєте? В чому їх особливість?

- Я веслую на човнах «Дракон». В цьому човні веслувальники веслують в одному ритмі, що задається барабаном.

- На яку кількість людей розраховані човни?

- Човни «Дракон» розраховані як на 10, так і на 20 осіб. В кожному човні є один стерновий, який кермує ним, та один барабанщик, який задає ритм.

- Де Ви веслуєте? На річках, озерах чи на ставках? Чи можна будь-де?

- Човни «Дракон» підходять і для річок, і для

озер, і для ставків. Вони розраховані на тиху воду, без великих хвиль. У нас був випадок, коли під час змагання в Таїланді, коли змагалися на дистанції два кілометри, ми набрали воду у човен.

- Багато води набралось? Чи не завадило це пливати далі?

- Човен стає важчим, коли набирає воду, ним стає некомфортно керувати і розігнати його майже неможливо. Але в Таїланді ми все ж змогли дістатися до фінішу.

- Яку дистанцію зазвичай пропливаєте?

- В цьому виді спорту є такі дистанції: 100, 200, 500, 1000 і 3000 метрів, які проходять з трьома поворотами. Також є марафони на 10 і, навіть, більше кілометрів.

- Що для Вас є головною метою у цьому виді спорту?

- Моя ціль — це поїздка на Олімпійські Ігри 2028 року в Лос-Анджелесі.

- Яким Ви бачите своє майбутнє через 20 років?

- Хочу надалі розвиватися в цьому виді спорту та розвивати його в місті Житомирі.

ІНТЕРВ'Ю З АННОЮ ФОРМАНЮК:

- Чому Ви вирішили почати займатися спортом? Можливо хтось Вас надихнув?

- Я вирішила займатися драгонботом, бо все життя обожаю воду. До того ж мене надихнув мій брат, який почав займатися цим спортом на рік раніше, ніж я.

- Як рідні, друзі, знайомі реагували на Ваш вибір?

- В цілому, мене всі підтримують, але досягти якихось результатів мені давалось доволі складно.

- Чому Ви обрали саме драгонбот? Чому не якийсь інший вид спорту?

- Напевно, тому що змагання у цьому виді спорту проходять на природі,

на свіжому повітрі. Мене це надихає більше, ніж тренування в залі.

- Як довго Ви займаєтесь цим видом спорту? Яке Ваше найбільше досягнення?

- Я займаюсь драгонботом близько чотирьох років. Найбільше моє досягнення — це, напевно, участь у змаганнях міжнародного рівня, зокрема, чемпіонат Європи 2024, який проходив у місті Рачіце (Чехія).

- Що для Вас є головною метою у цьому виді спорту?

- Я не ставлю собі високих цілей. Але хотілося б, щоб цей вид спорту став олімпійським, і тоді вже виступити на Олімпійських Іграх.

- Чим драгонбот відрізняється від звичайного веслування на човнах?

- Драгонбот включає в себе більше

членів екіпажу, тобто це командний вид спорту, в човнах може бути 10 або 20 веслувальників.

- Де прийнято веслувати? На річках, озерах чи ставках? Чи можна будь-де?

- Можна будь-де. В Житомирі, наприклад, ми тренуємось на річці Тетерів, а в Чехії ми пливли на каналі.

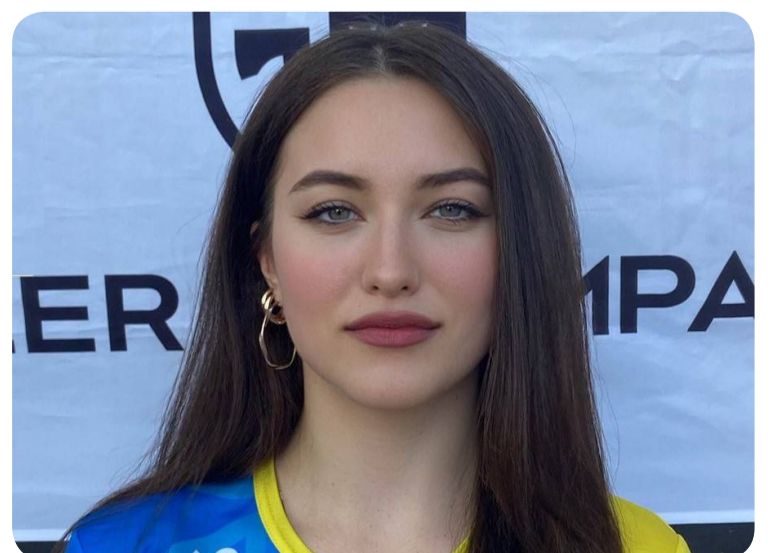
- Яку дистанцію зазвичай пропливаєте?

- Немає постійних дистанцій. Я беру участь як у 2000, так і в 500 та 200 метрів.

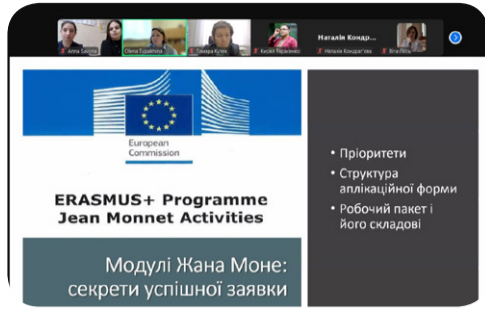
- Яким Ви бачите своє майбутнє через 20 років?

- Важке питання для мене. Думаю, що бачу себе в команді 40+.

Ілля Якимчук

29 жовтня 2024 року в онлайн-форматі відбувся воркшоп, присвячений особливостям підготовки проектних заявок на європейські гранти, зокрема програму Жана Моне (Erasmus+).

Захід провела проректорка із науково-педагогічної роботи, міжнародної та проектної діяльності Запорізького національного університету Олена Тупахіна. До тренінгу долучилися науково-педагогічні працівники нашого університету, які зацікавлені в отриманні грантів та бажають покращити якість своїх заявок.

Під час заходу учасники отримали важливі рекомендації з написання успішних проектних заявок, а саме:

Відповідність проекту пріоритетам програми Жана Моне.

Відмінності між поняттями Relevance і Needs Analysis.

Поняття European Added Value та його значення для проектів.

Поради щодо формування успішної команди.

Вимоги до розділу «Методологія».

Типові зауваження до першого робочого пакету.

Кількість і формат заходів, необхідних для ефективного проекту.

Учасники отримали відповіді на свої запитання, а також дізналися про типові помилки, яких варто уникати, аби зробити заявку «сильною» та підвищити шанси на отримання фінансування.

Викладачі кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти та кафедри початкової освіти та культури фахової мови мали зустріч з координаторкою проекту The LEGO Foundation в Україні Оксаною Левандовською.

Діяльність The LEGO Foundation спрямована на істинне укорінення гри у професійній практиці кожного педагога у дошкільній і на те, яким чином зробити гру способом мислення і стилем взаємодії педагога з дитиною.

Під час зустрічі було висвітлено напрями роботи The LEGO Foundation, зокрема питання впровадження проекту «Сприяння освіті», до якого залучено 400 закладів дошкільної освіти в усіх регіонах України, в межах якого реалізується шведська програма соціально-емоційного розвитку «Веселі друзі» (для дітей дошкільного віку) та програма СЕН «Зерна» Гарвардської вищої школи освіти. Також були представлені парціальна програма розвитку дитини від 2 до 6 років через гру «Творці майбутнього», посібник «Граємо разом», методичні матеріали.

На базі кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій відбулась зустріч із вчителями інформатики міста Житомира.

Головне питання, яке розглядали, - підготовка учнів до участі в олімпіадах з програмування. Сергій Жуковський, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, ознайомив викладачів з онлайн-ресурсами, розповів про можливості університету щодо сприяння у підготовці учнів до олімпіад.

Серед іншого також обговорили перспективи підготовки вчителів інформатики в Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

17 жовтня студенти природничого факультету спеціальностей «Екологія» та «Середня освіта (Географія)» мали унікальну можливість відвідати підприємство ФСП «Флексібл Україна», одного з провідних міжнародних виробників гнучкої упаковки.

Під час екскурсії фахівці підприємства поділилися інформацією про технологічні процеси, екологічні стандарти та методи управління відходами, а також про зниження викидів шкідливих речовин, що дозволяє підприємству відповідати сучасним екологічним вимогам.

Майбутні екологи та вчителі географії настільки захопилися побаченим, що вирішили зберегти ці моменти в пам'яті, створивши відео, яке стало яскравим спогадом для всієї дружньої команди студентів кафедри екології та географії, яке завжди нагадуватиме їм про цей день, проведений у світі сучасного виробництва.

Відео за посиланням: <https://www.facebook.com/ecologzdu/videos/572433988467829>

До Дня української писемності та мови 27 жовтня відбувся ювілейний 25-ий радіодиктант національної єдності. Це найбільший україномовний флешмоб, який об'єднує українців по всьому світу: військових і цивільних, дорослих і дітей, людей різних спеціальностей і роду діяльності. І вже втретє ми пишемо його в умовах війни, під звуки сирен, в бліндах, окопах та укриттях.

ННІ філології та журналістики запросив франківців до спільного написання диктанту. Вкотре науковці, управлінці, студенти та ліцеїсти зустрілися у звичній 215 ауд. корпусу №4, щоб не лише перевірили знання рідної мови, а відчути цей дух єднання.

Цьогоріч текст радіодиктанту «Магія голосу», авторкою якого є талановита письменниця Оксана Забужко, у прямому ефірі зачитав поет, військовослужбовець Павло Вишебаба.

Хоча повітряна тривога перервала написання диктанту, але не змогла роз'єднати серця франківців. Мова – це зброя! Разом до перемоги!

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1091277746338209&set=pcb.1091278303004820>

24 жовтня на соціально-психологічному факультеті відбувся благодійний ярмарок «Щедроті осені». Здобувачі спеціальності «Готельно-ресторанна справа» власноруч створили справжнє солодке свято та змогли виручити близько 10 тисяч гривень, які стануть частинкою нашої перемоги.

Ініціатива, організація та проведення такої події належить здобувачам II курсу та дозволяє представити не тільки кулінарні здібності наших майбутніх рестораторів, а й показує високий рівень соціальної відповідальності, згуртованість групи, командну роботу, набуття організаторських здібностей.

Координатор заходу – доцент Світлана Павлова, за сприяння Ірини Тичини та деканату соціально-психологічного факультету.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1091252199674097&set=pcb.1091252699674047>

Дуальна лекція на тему «Креативні рішення розвитку творчих здібностей дошкільників у образотворчій діяльності» була успішно проведена для здобувачів спеціальності «Дошкільна освіта» нашого університету, Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка та Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка. Лекторами були кандидати педагогічних наук Катерина Демчик та Олена Максимова. Метою заходу було ознайомлення слухачів з сучасними підходами до розвитку творчого потенціалу дітей дошкільного віку через образотворчу діяльність.

У ході лекції були представлені креативні техніки, що включають використання нетрадиційних матеріалів (естамп, малювання зім'ятим папером, кульками, виделками, ватними паличками, пластиковою картою, машинкою, піною для гоління, клеєм, мильними бульбашками, на вологому і зім'ятому папері, ебру, техніка зворотної аплікації, аплікація серветками, стружкою олівця), інтеграцію різних видів образотворчої діяльності (робота з фоаміраном, декупаж, виготовлення саморобної свічки, іграшок зі шкарпеток, скрапбукінг, торцювання, вялання). Учасники лекції мали можливість ознайомитися з практичними рекомендаціями щодо організації роботи дітей з образотворчої діяльності та обговорити успішні приклади реалізації креативних методів в освітній практиці.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=994131706065911&set=pcb.994134176065664>

23 жовтня здобувачі першого та другого рівнів вищої освіти та аспіранти кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти поповнили свій багаж знань під час лекції від старшого наукового співробітника відділу логопедії Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України Юлії Рібцун.

Ознайомилися із особливостями мисленневої діяльності осіб із особливими мовленнєвими потребами, результатами дослідження працівників відділу логопедії, а також здобули приклад, як представляти результати власних досліджень.

Цінною була демонстрація напрацювань відділу в Інституті спеціальної педагогіки та психології, що поповнить бібліотеку наших здобувачів для написання наукових праць та для підготовки до практичних занять.

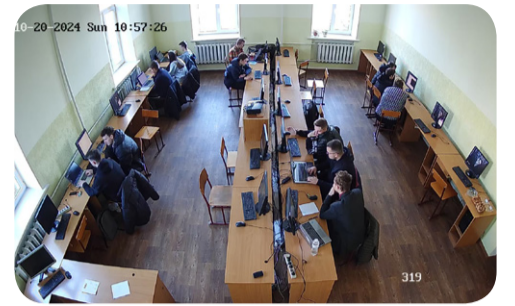
23 жовтня на спортивній базі ЖДУ ім. Івана Франка чоловіча збірна команда з волейболу факультету фізичного виховання і спорту розпочала чемпіонат м. Житомира в певною перемогою 3:0 над командою ВК STEM-Volley м. Черняхів.

Гра була досить видовищною та напруженою. Гравці продемонстрували силу духу, наполегливість та жагу до перемоги, а також отримали ігровий досвід та позитивні емоції.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1090286366437347&set=pcb.1090286649770652>

20 жовтня 2024 року відбувся II етап Всеукраїнської олімпіади з програмування.

47 команд представляли північний регіон. Від Житомирщини було три команди з Житомирського державного університету імені Івана Франка, дві команди з Державного університету «Житомирська політехніка» та дві команди з Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова.

Учасникам було запропоновано 12 задач. У фінал пройде біля 50 команд студентів з усієї України, як показала статистика, це ті команди, що подолали поріг у 6 задач.

19-20 жовтня 2024 року здобувачі вищої освіти нашого університету взяли участь в демодні Hack4Innovation (хакатон), який проводиться у м. Київ.

Хакатон Hack4Innovation – унікальна подія, що об'єднала талановитих студентів для розробки інноваційних рішень у сфері FinTech. Організатор – ГО eAdvise, головний спонсор – UGB екобанк країни (Укргазбанк), партнери – компанії CS та благодійний фонд CS4UA.

Учасники мали зареєструватися командою, умова – навчання за технічними спеціальностями. Перевага надавалася сформованим командам із 3-5 учасників.

1 жовтня команда ZDU Insomnia отримала чудову новину, що були відібрані до складу хакатону Hack4Innovation. Учасники брали участь в онлайн-частині заходу, що відбувався 4-16 жовтня: відвідали вебінари з провідними експертами («Виклики хакатону», «Продуктове мислення, або як оформити ідею у рішення», «Як пітчити ідею»); проводили консультації з менторами.

До складу команди ZDU Insomnia увійшли студенти фізико-математичного факультету: Антонов Євгеній – студент-магістр першого року навчання ОП «Комп'ютерні науки»;

Підкаура Олесь – студент III курсу ОП «Сучасні інформаційні технології та програмування»;

Романенко Владислав та Цимбалюк Максим – студенти II курсу ОП «Сучасні інформаційні технології та програмування»;

Мінгальова Юлія – асистент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій супроводжувала команду ZDU Insomnia.

До Hack4Innovation цього року було відібрано 12 команд.

Учасники команди ZDU Insomnia під час виступу представили концепт проекту віртуальної банківської асистентки Baidi, що може надавати ряд переваг у використанні в інтеграції з банківським застосунком, економлячи ресурси банку й стандартизуючи рутинну роботу служби підтримки.

Прес-служба університету,
редакція газети

Геловін у ЖДУ і не тільки

У ніч з 31 жовтня на 1 листопада у багатьох країнах світу відзначають Геловін. Це свято має ірландське і шотландське коріння і починає свою історію під назвою Samhain. Це доволі старе свято, яке відзначали ще 2 000 років тому. Раніше до святкування ставилися доволі серйозно, але у наші часи Геловін став більш розважальним, його святкує переважно молодь, перевдягаючись не тільки у страшні костюми, а й створюючи образи популярних персонажів із фільмів, аніме, мультфільмів, коміксів тощо.

В Україні ще пару десятків років назад ніхто і не міг подумати, що сучасна молодь буде святкувати Геловін у християнській Україні, адже багато хто вважає його сатанинським святом. Проте, як можна побачити, багатом подобається атмосфера святкування. Студенти та учні прикрашають свої аудиторії, роблять мейк-ап та перевдягаються у своїх улюблених героїв.

Геловін не оминув і Житомирський державний університет. У навчально-лабораторному корпусі №4 на першому поверсі студенти-журналісти спільно із завідувачем кафедри журналістики, реклами та PR Валерієм Башманівським створили фотозону в тематиці свята. Викладачі кафедри, ННІ філології та журналістики та інших факультетів залюбки фотографувалися зі студентами і підтримували їх.

Студенти самостійно організували святкування, виготовили костюми, нанесли на себе відповідний грим, робили фото із викладачами та студентами різних кафедр та факультетів. Можна із впевненістю сказати, що свято пройшло чудово і всі залишилися задоволеними.

Мені дуже сподобалося святкування, оскільки більшість викладачів поставилися до цього з розумінням. Студенти також підтримали цю ініціативу, поставившись до цього свята максимально серйозно. Перш за

все, вони дуже гарно і страшно нафарбувалися. Загалом, свято пройшло дуже позитивно, дуже весело і дуже прикольно, - прокоментувала студентка 1 курсу ОП «Журналістика, реклама та PR» Анастасія Скородинська.

В цей час у місті вулиця Михайлівська перетворилася на справжню сцену для святкових подій, де кожен охочий міг поринути в атмосферу Геловіну. Цікаво, що кожного року серед костюмів житомирян можна помітити актуальні образи

поп-культури – від героїв фільмів і серіалів до мемів. Деякі жителі так серйозно підходять до створення своїх костюмів, що починають готуватися ще за місяць до свята!

Атмосферу доповнювала музика, вуличні артисти та аніматори, які залюбки фотографувалися із перехожими та розважали їх. Але, як і на будь-якому масовому заході, не обійшлося без п'яних або надто емоційних людей, які порушували атмосферу свята.

В цілому святкування пройшло у

дружній та веселій атмосфері, де музика, світлові шоу та вистави створювали особливий шарм і загадковість. Незмінним атрибутом стало містичне освітлення та декорації на Михайлівській, які додали події особливої атмосфери. Ліхтарі, світлові інсталяції привернули увагу всіх, хто шукав нагоди зробити атмосферні фото.

Святкування Геловіну на Михайлівській вже стало традицією для

Житомира, і щороку збирається все більше учасників. Це є нагодою для містян не лише відпочити та повеселитися, але й проявити свою креативність і фантазію, створюючи яскраві образи та підтримуючи сучасні святкові традиції.

Олександра Стецюк,
Артем Соколівський

Шлях до перемоги

Студентка факультету фізичного виховання і спорту нашого університету Крістіна Новарчук виборола 1 місце в естафеті 4 по 400м на чемпіонаті України серед юніорів. Змагання проходили 25-26 липня 2024 у м. Івано-Франківськ. Наш кореспондент зустрівся з чемпіонкою та поставив їй кілька запитань

– Як Ви відчуваєте себе після перемоги?

– Почуваю себе як завжди, нічого такого незвичного, тому що це не перша моя перемога у цьому сезоні.

– Як проходила Ваша підготовка до чемпіонату?

– Вона почалася ще з березня, коли закінчився зимовий сезон. Тоді ми починаємо готуватися до літнього. Перший старт – в травні. Це була універсіада, далі були чемпіонати України серед молоді, серед дорослих і чемпіонат України в Житомирі серед естафет – це був заключний старт в сезоні, тому підготовка була до основних чемпіонатів.

– Що Ви можете сказати про Ваших суперників?

– Хочу сказати, що суперники були сильні, але наша команда дуже гарно попрацювала, тому у нас вийшло перше місце.

– Який момент для Вас був найважчим в цій естафеті?

– Ми бігли дві естафети: 4 по 100 м та 4 по 400 м. В естафеті 4 по 400 м найважчий момент – це останні 100 метрів.

– Чому останні 100 метрів?

– Тому що 400 метрів – це дуже важка дистанція, я бігла заключний останній етап. Сказати, що дуже важко було, то ні, просто останні 100 метрів є вирішальними і на тебе кладеться відповідальність за остаточний результат.

– Які були умови проведення естафети?

– Умови хороші, вже не перший раз там проводяться змагання, вже четвертий рік. Єдиний мінус, немає поля для розминки, проте є манеж, в якому можна провести розминку.

– Що особисто для Вас означає ця перемога?

– Недарма тренувалася, виклалася на всі 100 відсотків, гарно попрацювала в сезоні. Ось такі плоди важкої підготовки. В цьому сезоні було не тільки ця перемога, ще були декілька перемог в естафетах.

– Щоб Ви могли порекомендувати спортсменам, які тільки починають свою діяльність?

– Я б порадила, що найголовнішим – є терпіння, терпіння і ще раз терпіння. Результат одразу не приходить, потрібно тренуватися і чекати. Можливо буде застій результату, потрібно працювати над собою, не здаватися – це найголовніше. Завжди йти до своєї мети і результат буде. Це стовідсотково, якщо гарно тренуватися. Також не боятися, не слухати нікого, хто буде сумніватися щодо вашого успіху.

– Чи плануєте Ви брати участь в інших змаганнях у майбутньому?

– Так, планую. В мене з грудня по

лютий буде зимовий сезон, далі підготовчий і знову змагальний з травня по серпень. Так щороку – два змагальних сезони, і до них йде підготовка.

– Як Ви справляєтеся з психологічним тиском під час змагань?

– Я стараюся перед стартом ні з ким не говорити, не бути дуже емоційною, бути стриманою, тому що це знадобиться на старті. Ніяких таких підготовок немає, просто бути більш стриманою, не думати конкретно про старт, не заціклюватися на цьому, а просто вийти і зробити свою роботу.

– Як Ви відновлюєтесь після змагань?

– Після змагань масаж, сауна. Масаж можна зробити вдома. У мене є великі та масажний пістолет, якими можна зробити такий невеличкий домашній масаж, та гаряча ванна. Або йти до масажиста, там масаж, сауна чи баня.

Parim Нурієв

Результати математичних боїв

Учні Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка Олексій Іколенко та Максим Федорчук в складі команди міста Житомир «Супремум» брали участь у XVII Всеукраїнському турнірі математичних боїв імені академіка Ляшка. У математичних боях, математичному занзібарі та усній командній олімпіаді здобули переможне III місце. Керівником команди був Андрій Таргонський, доцент кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики. Учень 10-А класу Наукового ліцею Олексій Іколенко розповів нашій кореспондентці про участь в конкурсі.

– Які методи підготовки допомогли Вам найбільше?

– Розв'язування великої кількості задач з математики допомогли найбільше. Теорія, зазвичай, допомагає в цьому аспекті, але її буде замало, якщо не використовувати її на практиці.

– Яка частина змагань: математичні бої, математичний занзібар чи командна олімпіада була для вас найцікавішою і чому?

– Найцікавішими були математичні бої, бо складалися вони з трьох турів і полягали в тому, що дві команди мають розв'язувати однакові задачі,

на які надавалось близько 5 годин. Потім опоненти виходять з розв'язаними задачами та розповідають свій розв'язок задачі. Цікавість полягала в тому, що ти одночасно вчишся доповідати та дізнаєшся від опонентів про помилки або про нові можливі розв'язування того чи іншого завдання.

– Чи є момент з турніру, який запам'ятався найбільше і чому?

– Найцікавішими, особисто для мене, були моменти поза турніром. Спілкування з учасниками турніру, з командою, прогулянки по Києву, саме це підтримувало наш командний

дух і мені дуже сподобалось.

– Яку частину турніру Ви вважаєте найскладнішою: математичні бої, математичний занзібар чи командну олімпіаду?

– Найскладнішими завдання були у математичних боях, на них було виділено найбільше часу. Задач для вирішення давали по 10 на кожен день, бої складалися з трьох турів. Було багато складних задач, які ми не зробили.

– Якими були Ваші емоції, коли Ви зайняли III місце? Чи очікували перемогу? Що це для Вас означає?

– Я вважаю, що третє місце

– це досить непоганий результат, враховуючи те, що серед команд були учні з Києва, з інших ліцеїв з більш кращою підготовкою, тому це хороше досягнення для нас. Тим не менш, є над чим працювати і куди рухатись далі, щоб займати кращі місця.

– Ви б хотіли зайняти місце вище?

– Так, звичайно, коли займаєш не перше місце, то завжди хочеться більше. І я впевнений, що коли ми будемо брати участь в наступному році, то будемо докласти всіх зусиль, щоб зайняти краще місце.

Аліна Мартинова

Мовознавча вікторина «Знаю українську!»

В університеті імені Івана Франка в рамках Тижня української мови 23 жовтня серед студентів III курсу ННІ філології та журналістики була проведена мовознавча вікторина. Викладачка кафедри української мови та методики її навчання разом із студентами зустрілися із нашою журналісткою та розповіли про захід, оскільки були безпосередніми учасниками вікторини. У розмові брали участь – Валентина Титаренко, кандидат філологічних наук, та студенти різних груп III курсу – Інна Чикаленко, Марія Руциц та Катерина Мартинюк.

– Розкажіть нашим читачам – які заходи проходили в рамках Тижня української мови.

В.Т.: – Викладачі кафедри української мови та методики її навчання провели низку заходів, присвячених Дню української писемності та мови, з різноманітною аудиторією – зі студентами, з учнями, з містянами. Мета таких дій – привернути увагу до української мови як основи нації, самобутності нашого народу, мовної ідентичності та свідомого ставлення до культури мовлення. Одним із заходів була мовознавча вікторина «Знаю українську!», проведена зі студентами третього курсу ННІ філології та журналістики.

– Що дає цей захід для студентів?

В.Т.: – Сподіваюся, що в такий спосіб студенти краще запам'ятають День української писемності та мови, його історію, значення, а, найважливіше, – популяризуватимуть серед молоді українське слово, дбатимуть про грамотність власного мовлення.

– Чи були завдання складними?

В.Т.: – Учасники поділилися на

три команди: «Дифтонги», «Любителі слів/слів», «Капібари, бо ми безхвості». Зміст завдань був таким, щоб абстрагувати здобувачів від щоденних занять і в незвичному форматі нагадати історію свята, у цікавих завданнях зосередитися на проблемах мови, у загадках, фразеологізмах, лексиці глибоке пізнати мовні скарби свого народу. Питання були на логічність мислення, кмітливість, винахідливість і творчість, а студенти продемонстрували свою майстерність у виконанні всіх поставлених завдань.

М.Р.: – Не скажу, що запитання були дуже важкими, але над деякими я та члени моєї команди справді були змушені трішки задуматись. Ми отримали приємні емоції від проведеного часу з колегами.

І.Ч.: – Запитання були нескладними. Але деякі вимагали віднайти інформацію в пам'яті, як от прислів'я та приказки, що стосувалися мови.

К.М.: – Питання я б не сказала, що були важкими, але над деякими треба було подумати. На мою думку, якби вони були легкими, то нам було б нецікаво.

– Участь у заході була добровільна чи примусова?

М.Р.: – Участь у заході на 100% була добровільною, ми навіть уточнювали по 5 разів у викладачів: на яку годину цей захід планувався, щоб не запізнитися.

І.Ч.: – Добровільна. Нам запропонували, а ми погодилися.

К.М.: – Участь у заході була добровільною, тим паче, це проводилось під час пар і ми змогли трішки відпочити від складного навчання.

– Чим ви керувалися, коли давали назви своїм командам?

М.Р.: – Щодо назви команди, то хочу зазначити, що ми її назвали «Любителі слів». В цьому словосполученні відбувається ніби гра слів. В деяких діалектах простежується зміна: любителі слів – любителі слив. У словах фонема «і» змінюється на фонему «и», тому ми як філологи вирішили використати таке цікаве поєднання.

І.Ч.: – Назва нашої команди була

«Капібари». Вибір нашої команди – простий та веселий, який охарактеризовував нашу згуртованість та гумор.

К.М.: – Наша команда мала назву «Дифтонги», що стосується історії нашої мови. Інші команди обирали назви, які їм подобались.

Анастасія Скородинська

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1576524616593531&set=pcb.1576525343260125>

Мандрівка до пам'яток Львівщини

Студенти та ліцеїсти Житомирського державного університету імені Івана Франка 28-29 вересня стали учасниками екскурсії історичними пам'ятками Львівщини.

Під час екскурсії вшанували пам'ять першого Президента Української Народної Республіки – Михайла Грушевського, відвідавши його будинок у Львові в день його народження (29 вересня). Відвідали

місця поселень слов'янських племен – білих хорватів в с. Сільсько, с. Дуброва та місця поселень фракійських племен в с. Бубнище («Скелі Довбуша»). Познайомилися з трагічними сторінками нашого народу в Меморіальному комплексі «Борцям за волю України» в м. Стрий.

На завершення екскурсійної програми учасники екскурсії мали можливість насолодитися пам'ятками

австрійської архітектури Львова в Будинку Вчених та Львівської Політехніки.

Тримаймося разом! Усе буде Україна!

Прес-служба університету

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1069849181814399&set=pcb.1069853971813920>

Нові горизонти в індустрії краси

Штучний інтелект (ШІ) проникає у всі сфери нашого життя, і б'юті-індустрія не стала винятком. Особливо відчутно його вплив на маркетинг бровистів. Сьогодні ШІ пропонує інноваційні рішення, які дозволяють оптимізувати робочі процеси, підвищити ефективність маркетингових кампаній та персоналізувати взаємодію з клієнтами.

Як ШІ змінює маркетинг бровистів?

Персоналізовані рекомендації: ШІ-алгоритми аналізують дані про клієнтів (вік, тип шкіри, форма обличчя, попередні процедури), щоб запропонувати індивідуальні рекомендації щодо форми брів, підбору кольору фарби та інших послуг. Це дозволяє створити більш тісні відносини з клієнтами та підвищити їхню лояльність.

Автоматизація рутинних завдань: ШІ-чатботи можуть відповідати на питання, що часто ставляться, записувати на процедури, надсилати нагадування про візити. Це звільняє час бровиста для

більш творчих завдань та дозволяє обслуговувати більшу кількість клієнтів.

Аналіз ефективності маркетингових кампаній: ШІ-інструменти збирають та аналізують дані про ефективність рекламних кампаній, дозволяючи точно оцінити їхню результативність та оптимізувати витрати.

Створення контенту: ШІ може генерувати ідеї для постів в соціальних мережах, створювати тексти для рекламних оголошень, а також аналізувати популярність різних типів контенту.

Розпізнавання зображень: ШІ-алгоритми можуть аналізувати фотографії брів клієнтів, щоб визначити їх форму, колір та стан. Це дозволяє бровисту підібрати оптимальну процедуру та засоби для догляду.

Приклади використання ШІ в маркетингу бровистів: Віртуальні примірки брів: За допомогою ШІ-фільтрів клієнти можуть приміряти різні форми брів онлайн, перед тим як записатися на процедуру.

Персоналізовані

пропозиції: Під час запису на процедуру, клієнт може отримати персоналізовані пропозиції щодо додаткових послуг, наприклад, ламінування вій або фарбування брів хною. Чат-боти для консультацій: ШІ-чатбот може відповідати на питання клієнтів про догляд за бровами, ціни на послуги та записатися на процедуру.

Аналіз відгуків клієнтів: ШІ може автоматично аналізувати відгуки клієнтів в соціальних мережах, щоб виявити тренди, проблеми та пропозиції щодо покращення послуг.

Штучний інтелект відкриває нові можливості для розвитку маркетингу бровистів. Завдяки ШІ можна підвищити ефективність роботи, персоналізувати взаємодію з клієнтами та створити унікальний досвід відвідування салону. Однак, важливо пам'ятати, що ШІ – це лише інструмент, який допомагає досягти цілей, але не замінює людського контакту і індивідуального підходу до кожного клієнта.

Анастасія Ткачук

Мистецтво створення досконалого образу

У сучасному світі, де візітківка людини – це її профіль в Instagram, зовнішній вигляд набуває особливого значення. Одним з ключових елементів привабливого образу є доглянуті брови. Саме тому професія бровиста стала однією з найпопулярніших і затребуваних у beauty-індустрії.

Соціальні мережі стали невід'ємною частиною життя сучасної людини. Вони не лише об'єднують людей, але й формують тренди, впливають на споживчу поведінку та допомагають будувати успішний бізнес. Для бровиста Instagram, TikTok та інші платформи – це потужний інструмент для просування своїх послуг, створення особистого бренду та залучення нових клієнтів.

Як сучасній мережі змінюють сферу бровістики? Демонстрація майстерності. Соцмережі дозволяють бровисту продемонструвати свої роботи, показати різноманітність технік та ефект від процедури. якісні фото та відео «до» та «після» – найкраща реклама. Створення трендів.

Бровісти можуть стати лідерами думок, створюючи нові тренди в бровістиці. Інноваційні техніки, оригінальні форми брів – все це можна презентувати в соцмережах.

Взаємодія з клієнтами. Соціальні мережі – це платформа для комунікації з клієнтами. Бровіст може відповідати на питання, проводити консультації онлайн, а також збирати відгуки.

Залучення нових клієнтів. Таргетована реклама, колаборації з інфлюенсерами, курси та розіграші – ефективні інструменти для залучення нової аудиторії.

Формування лояльності. Регулярний контент, спілкування з підписниками, персоналізований підхід допомагають створити лояльну аудиторію, яка буде рекомендувати ваші послуги своїм друзям.

Як бровисту побудувати успішний профіль в соцмережах?

Визначити цільову аудиторію. Зрозуміти, на кого розраховані ваші послуги, які їхні потреби та вподобання.

Створити візуально привабливий профіль. Оформити профіль в єдиному стилі, використовувати якісні фото та відео.

Розробити контент-план. Планувати публікації заздалегідь, чергувати різні формати контенту (фото, відео, сторіз, пости).

Взаємодія з аудиторією. Відповідати на коментарі, проводити опитування, організувати прямі ефіри.

Аналізувати статистику. Відстежувати результати своєї діяльності, коригувати стратегію за необхідності.

Соціальні мережі відкривають перед бровістами широкі можливості для розвитку свого бізнесу. Завдяки їм можна не тільки залучити нових клієнтів, але й створити власний бренд, стати лідером думок у своїй ніші. Однак, для досягнення успіху необхідно постійно працювати над розвитком свого профілю, створювати якісний контент і будувати міцні відносини зі своєю аудиторією.

Анастасія Ткачук

Щомісячна
студентсько-викладацька
газета

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Ідентифікатор медіа – R30-04044.

Редактор: Андрій Близнюк.

Коректори: СІЦ.

Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.

Тел.: (097) 322-09-50.

Електронна адреса: a.blinjuk.zt@gmail.com

Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації – рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.

Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення

Наклад